

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

R.C. / İSVEÇ
(Başvuru No: 41827/07)

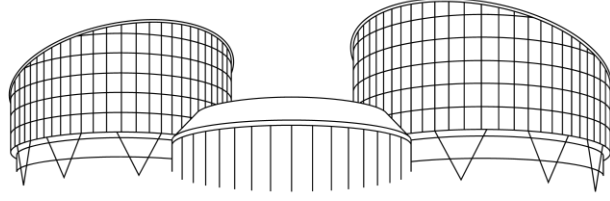
KARAR ÇEVİRİSİ

STRAZBURG
9 Mart 2010
(KESİNLEŞME 09/06/2010)

Bu yayın Avrupa Birliğinin maddi desteği ile hazırlanmıştır. İçerik tamamıyla Mültecilerle Dayanışma Derneği sorumluluğu altındadır ve Avrupa Birliğinin görüşlerini yansıtmak zorunda değildir.

Mültecilerle Dayanışma Derneği için Av. Serkan Cengiz tarafından çevrilmiştir. Kararın İngilizce orijinaline [buradan](#) ulaşabilirsiniz.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

R.C. / İSVEÇ

(Başvuru No: 41827/07)

KARAR

STRAZBURG

9 Mart 2010

KESİNLEŞME

09/06/2010

İşbu karar Sözleşme m.44/2 uyarınca kesinleşmiştir. Karar editöryel düzeltiye tabi tutulabilir.

R.C. / İsveç davasında,

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (Üçüncü Bölüm):

Josep Casadevall, *Başkan*,

Elisabet Fura,

Boštjan M. Zupančič,

Alvina Gyulumyan,

Ineta Ziemele,

Luis López Guerra,

Ann Power, *Hakimler*,

ve Stanley Naismith, *Yazı İşleri Müdür Yardımcısı*'ndan müteşekkil Daire olarak 9 Şubat 2010 tarihinde yapılan kapalı müzakere neticesinde aynı gün kabul edilen aşağıdaki kararı tesis etmişlerdir: ,

USUL

1. İşbu dava, İnsan Haklarının ve Temel Özgürlüklerinin Korunmasına Dair Sözleşme'nin ("Sözleşme") m.34 hükmü kapsamında İsveç Krallığına karşı bir İran vatandaşı Bay R.C. ("Başvurucu") tarafından 23 Eylül 2007 tarihinde yapılan bir başvurudan (B.No: 41827/07) kaynaklanmıştır. Daire Başkanı, başvurunun tam adının yayınlanmaması talebini kabul etmiştir (Mahkeme İçtüzüğü m.47/3).

2. Adli yardım başvurusu kabul edilmiş olan başvuru Skellefteå'da avukatlık mesleğini icra eden Bay J.Wiklund tarafından temsil edilmiştir. İsveç Hükümeti ("Hükümet") Dışişleri Bakanlığı'ndan kamu ajanı Bayan A.Erman tarafından temsil edilmiştir.

3. Başvurucu, İsveç'ten İran'a sınır dışı edilmesi durumunda gerçek bir gözaltına alınma ve Sözleşme m.3'ü ihlal edecek insanlık dışı muamele ve işkence riskiyle karşı karşıya kalacağını iddia etmiştir.

4. 8 Kasım 2007 tarihinde Daire Başkanı İçtüzük m.39'un uygulanmasına karar vermiş, tarafların menfaati ve yargılamanın uygun şekilde yürütülmesi açısından müteakip bir karara kadar başvurunun sınır dışı edilmemesinin arzu edilen bir durum olduğu hususunda Hükümet'e bildirimde bulunmuştur. İçtüzük m.41 uyarınca davaya öncelik verilmiştir.

5. 23 Ekim 2008 tarihli kararıyla Mahkeme, başvurunun kabuledilebilirliğine karar vermiştir.

6. Başvurucu ve Hükümet, yazılı beyanlarını Mahkeme'ye sunmuşlardır (İçtüzük m.59/1).

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

7. Başvurucu 1965 yılında doğmuştur ve şu anda İsveç'tedir.

A. İsveç Resmi Makamları ve Mahkemeleri Önündeki İşlemler ve Yargılama Süreci

8. Başvurucu 18 Ekim 2003 tarihinde İsveç'e ulaşmış ve 3 gün sonra Göç Kurulu'na (*Migrationsverket*) başvurarak, sığınma talebinin kabulü ile İsveç'te ikamet izni verilmesini talep etmiştir.

9. Kurul başvurucu ile ilk mülakatını 27 Mayıs 2004 tarihinde gerçekleştirmiş, mülakat sırasında başvurucu kendisinin Şii bir Müslüman olduğunu, İran'ın güneyinde bulunan bir şehirden geldiğini, karısı ve henüz reşit olmayan iki erkek çocuğunun ise orada kaldığını ifade etmiştir. Bir göçmen kaçakçısı başvurusunun İsveç'e seyahatini organize etmiş ve başvurucu tüm seyahat boyunca bir tır içinde saklanmıştır. Başvurucu İran Hükümeti'ni çeşitli kereler eleştirdiğini ve son olarak sempatisini göstermek amacıyla bir öğrenci gösterisine katıldığını ve gözaltına alındığını iddia etmiştir. Başvurucu 7 ay Sepah Ceza İnfaz Kurumu'nda tutulmuş ve sonrasında 17 ay daha tutulacağı memleketindeki bir başka ceza infaz kurumuna sevk edilmiştir. Başvurucu hiçbir zaman resmi bir mahkeme tarafından yargılanmamış, buna karşın her 3 ayda bir imamın huzuruna çıkarıldığı ve imamın tutukluluğunun devamına karar verdiği bir tür dini yargılama gerçekleştirilmiştir. Cezaevinde tutulduğu dönemde işkenceye tabi tutulmuş ve halen işkence kaynaklı baş ağrısından muzdariptir. Başvurucu gösteriye katılan ve yargılama süreci olmaksızın halen hapsedilmiş olan diğer kişileri bilmektedir.

10. Sığınmaya ilişkin araştırma, eksiksiz olarak 4 Haziran 2004 tarihinde Göç Kurulu tarafından gerçekleştirilmiştir. Başvurucu bu araştırma kapsamında ilk beyanlarını tekrar etmiş ve esas olarak aşağıdaki hususu ilave etmiştir. Başvurucu 1993 yılında işinden ayrılmış ve çiftçilik yapmak amacıyla köyüne dönmüştür. Diğer köylülerle İran'da insan hakları ve özgürlüklerinin bulunmadığı hususunda konuşmalar yapmıştır. Bir gece *Basij* (İran Yüksek Liderine sadık bir "halk milisi") gelerek, traktörle tarlalarına zarar vermiştir. Başvurucu olayı polise bildirmeye teşebbüs ettiğinde polis, herhangi bir yere varmayacağı gerekçesiyle bunu yapmamasını tavsiye etmiştir. Başvurucu ayrıca, halka açık yerlerde televizyon izlerken Hükümet hakkındaki kanaatini ifade etmiştir. Sonrasında *Basij* arabasına zarar vermiş, evine taşlar atmış ve başvurusunun faaliyetlerine ve "bilgilendirme akşamlarına" son vermesi için mesaj göndermiştir. Rejim için çalışan eşinin bir akrabası aracılığıyla tehditler almıştır. Tehditler 1997 yılında başlamış, buna karşın 2000 yılında

düzenlenen ilk kez katılmış olduğu gösteri sonrasında daha ciddi bir hal almıştır. Anılı gösteri bir öğrenci gösterisidir ve polis müdahalesi olduğunda başvuru kaçmıştır. Başvuru 9 Temmuz 2001 tarihinde ikinci kez öğrenci gösterisine katılmış, polisin tüm kaçış yollarını kapatmış ve kanıt olması amacıyla göstericilere ilişkin kamera kaydı yapmış olması nedenleriyle gözaltına alınmıştır. Çok sayıda gösterici de gözaltına alınmıştır. Gösteriye katılanlar cumhurbaşkanı ve hükümet hakkında sloganlar atmış ve öğrenci mahpusların serbest bırakılmasını talep etmişlerdir. Başvuru Sepah Ceza İnfaz Kurumu'nda işkenceye tabi tutulmuştur. Baldırından iki defa bıçaklanmış, göğüs bölgesine kaynamış su dökülmüş ve onu yakalayanlar tarafından yumruklanmıştır. Hal böyle olmakla birlikte başvuru 11 Şubat 2002 tarihinde memleketinde bulunan bir cezaevine sevk edilmiştir. Başvuru, 9 ay boyunca cezaevi gardiyanları ile işbirliği yapıp onların güvenini kazanarak kaçmayı planlamıştır. "Dini yargılama/duruşmalar" cezaevinin dışında bulunan bir mahkemede yapılmış, başvuru kendisine yardım etmek amacıyla cezaevinde ziyaretine gelen 3 arkadaşıyla konuşmuştur. 19 Temmuz 2013 tarihinde başvuru mahkemeye götürülmüştür. Bu sırada anılı 3 arkadaşı da oradadır. Başvuru cezaevi kıyafetinin altına normal kıyafetlerini giymiştir. Gardiyanların kendisine güven duyması nedeniyle kelepçeli değildir. Başvuru gardiyana tuvalete gitmek istediğini söylemiş ve tuvalette cezaevi kıyafetlerini çıkarmıştır. Bu arada arkadaşlarından birisi arabayı çalıştırmış, bir diğer arkadaşı gardiyanın başvurucuya yönelik dikkatini dağıtmak amacıyla onunla konuşmuştur. Bu sırada başvuru doğrudan mahkemeden dışarı çıkmış ve arabaya binmiş, araba da hareket etmiştir. Anılı mahkeme bir devrim mahkemesidir ve çok sayıda insan bulunmaktadır. Sonrasında başvuru bir arkadaşının evinde 2 ay saklanmış, bu arada arkadaşı ülkeden çıkmasına yardım edecek bir insan kaçakçısı bulmuştur. Başvurucunun saklandığı sırada eşi, bulunduğu yer hakkında sorgulanmak amacıyla iki kez polis merkezine götürülmüştür. Ayrıca babası da sorgulanmıştır. Başvuru hiçbir zaman bir siyasi parti veya organizasyonun üyesi olmadığını ve resmi olarak hiçbir suç dolayısıyla hakkında mahkumiyet kararı tesis edilmemiş olduğunun altını çizmiştir. Başvuru, İslam karşıtları ile işbirliği yapmakla suçlanacağı için İran'a iade edilmesi durumunda infaz edileceğine inanmaktadır.

11. Başvuru ayrıca süreklilik arz edecek şekilde baş ağrısı ve uykusuzluktan muzdarip olduğunu ve bacaklarında sorunlar olduğunu beyan etmiştir. Başvuru yerel bir sağlık ocağında görev yapan pratisyen Dr. I. Markström tarafından düzenlenen 4 Şubat 2005 tarihli bir tıbbi belge ibraz etmiştir. Söz konusu belgede başvurunun her iki ayak bileği çevresinde, her iki diz kapağının dış bölgesinde ve sol baldırında yatay olarak yara izlerinin bulunduğu ifade edilmektedir. Belgede ayrıca başvurunun boynundan aşağıya göğüs bölgesine doğru kırmızımsı bir alan bulunduğu, başvuru esnediğinde çenesinin sol tarafından bir çıtlama sesi geldiği ifade

edilmiştir. Hekimin kanaatine göre, bu yara bereler, pekâlâ başvuruçunun İran'da tabi tutulduğunu iddia etmiş olduğu, ayak bileklerinden kelepçelenmiş olması, birkaç saatten fazla süre boyunca ayaklarından asılması, göğsüne kaynamış su dökülmesi, kafasına, çenesine, karnına ve bacaklarına vurulması, süngü ile iki defa sol baldırına darbe vurulması olarak ifade edilen işkence fiillerinden kaynaklanmış olabilir.

12. 27 Mayıs 2005 tarihinde Göç Kurulu talebi reddetmiştir. Kurul ilk olarak herhangi bir siyasi parti veya organizasyonun üyesi olduğu veya gösterilerin düzenlenmesinde öncül bir rolü olduğu hususunda başvuruçunun herhangi bir iddiasının bulunmadığını belirtmiştir. Ayrıca devrim mahkemeleri önündeki yargılamalar genel olarak aleni değildir. Kurul, her halükarda başvuruçunun öyküsünü ispatlayamadığını ve dolayısıyla da İran resmi makamlarının dikkatini çekmiş veya çekecek olan bir kişi olduğunu ortaya koymada başarısız olduğunu tespit etmiştir. Bu nedenle Kurul, başvuruçunun ülkesine geri gönderilmesi durumunda İran resmi makamlarının hususi dikkatini çekmeyeceği kanaatine varmıştır. Başvuruçunun mağduru olduğunu iddia ettiği kötü muamele ve işkence hususunda Kurul, her ne kadar tarif edilen yara bereler tarif edilen işkenceden pek ala kaynaklanabilir olsa da tıbbi belgenin başvuruçunun işkenceye tabi tutulmuş olduğunu ispatlamadığını belirtmiştir. Kurul'un kanaatine göre başvuruçunun İran'a dönmesi halinde kötü muamele ve işkenceye tabi tutulacağına inandırıcılığı açısından hiçbir gerekçe mevcut değildir. Dolayısıyla Kurul insani gerekçelere dayanarak başvuruçuya, İsveç'te sığınma imkanı veya oturma izni verilemeyeceği sonucuna ulaşmıştır.

13. Başvuruçucu, iddialarını tekrar ederek ve memleketi olan ilçe nüfusunun yarısının bir futbol oyuncusu olması nedeniyle kendisini tanıdığını ekleyerek Yabancılar Kanun Yolları Kurulu'na (*Utlänningsnämnden*) başvurmuştur. Ayrıca başvuruçucu 2001 yılında yapılan gösterinin 10-12 düzenleyicisinden birisidir. Öğrenci ve hapsedilmiş rejim muhalifleri olan diğer düzenleyiciler de cezalandırılmışlardır. Kaçışını müteakiben başvuruçunun eşi, başvuruçunun bulunduğu yer hakkında sorgulanmak üzere 7 kez polis merkezine götürülmüş ve bunların ikisinde alıkonulmuştur. Başvuruçunun babası 2 kez sorgulanmış, evlerinde 2 kez arama yapılmıştır. Ayrıca halk Devrim mahkemeleri önünde görülen yargılamaları izleyebilmektedir. Arkadaşlarının gardiyanların dikkatini dağıtmaları ve böylelikle binadan ayrılabilmiş olması nedeniyle başvuruçunun kaçması görece kolay olmuştur. Başvuruçucu 4 tıbbi rapor daha sunarak, diğerleri arasında- *inter alia*- depresyon ve panik ataktan muzdarip olması dolayısıyla kötüleşen sağlık durumunu dayanak göstermiştir.

14. Başvurucu yeni Yabancılar Kanununun (bkz. aşağıda Konuyla İlgili İç Hukuk) yürürlüğe girmesine müteakiben Mart 2006 tarihinde davanın ilave yargılama işlemleri nedeniyle Göç Mahkemesi'ne (*Migrationsdomstolen*) sevk edileceği hususunda bilgilendirilmiştir.

15. 18 Haziran 2007 tarihinde Göç Mahkemesi bir duruşma yapmıştır. Avukatının sorularına cevaben başvurucu, diğer hususların yanı sıra - *inter alia*, 1988'den itibaren rejimi eleştiren gösterilere katılmış olduğunu ve 1997 veya 1998 yılında eleştirilerinden hoşnut olunmadığını fark ettiğini beyan etmiştir. Başvurucu dünya kadınlar günü veya emekçiler günü için her yıl düzenlenen etkinliklere katılmıştır. Ağırlıklı olarak çeşitli yerlerde düzenlenen mitinglere katılmıştır. İstihbarat servisinde görev yapan eşinin bir akrabası, kendisine yönelik herhangi bir şey olmayacağı hususunda başvurucuya güvence vermiştir. Başvurucu 2001 yılında düzenlenen gösterideki 4-5.000 katılımcıdan birisidir ve gösteride herhangi bir özel rol oynamamıştır, buna karşın gösteri resmi makamlar tarafından izlenmiştir . Başvurucu gözaltına alınmış, İslam'a ve rejime karşı olmakla suçlanmıştır. Başvurucunun eşi, başvurucu Sepah Ceza İnfaz Kurumu'nda tutulduğu sırada başvurucuyu ziyaret etmesiyle ilişkili olarak 3 gün süreyle alıkonulmuş ve başvurucuya yönelik olarak sorgulama işlemine tabi tutulmuştur. Hal böyle olmakla birlikte resmi makamlar tarafından başka herhangi bir akrabaya celp gönderilmemiş, başka herhangi bir akraba sorgulanmamıştır. Arkadaşları duruşma için devrim mahkemesine geldiğinde ve başvurucunun üzerini değiştirmesi için tuvalete gidebilmesi amacıyla birbirleriyle kavga ediyormuş gibi yaptıklarında başvurucu firar etmiştir. Herhangi bir çıkış kontrolünün bulunmaması nedeniyle başvurucunun binadan ayrılması 15 dakika sürmüştür. Göçmen Kurulu tarafından sorulara cevap olarak başvurucu, gösteriler organize etmiş olduğunu ve kendisinin 2001 yılında düzenlenen gösterinin düzenleyicilerinden birisi olduğunu iddia etmiştir. Başvurucu gösterinin en ön sırasında olması ve slogan atması nedeniyle gözaltına alınmıştır.

16. Göç Mahkemesi, 9 Temmuz 2007 tarihinde 3'e karşı 1 oyla başvurucunun kanun yolu başvurusunu reddetmiştir. Göç Mahkemesi ilk olarak, sadece gösterilere katılmakla yetinmediğini, ayrıca onların düzenlenmesine de dahil olduğunu iddia ederek başvurucunun sığınma talebinin gerekçelerini genişleten bir görüntü verdiğini tespit etmiştir. Hal böyle olmakla birlikte başvurucunun herhangi bir siyasi partinin veya rejime muhalif olan herhangi bir organizasyonun üyesi olmaması nedeniyle Göç Mahkemesi, başvurucunun geri gönderilmesi durumunda, ülkesindeki resmi makamların dikkatini çekmesini olası bulmamıştır. Göç Mahkemesi ayrıca, diğer gerekçelerin yanı sıra, devrim mahkemelerinin faaliyetlerinin içyüzüne ilişkin malumatın oldukça sınırlı olduğunu ifade eden uluslararası kaynakları dikkate alarak başvurucunun devrim mahkemesinden kaçma yöntemine dair açıklamasını inandırıcı olarak değerlendirmemiştir. Devrim Mahkemesi ayrıca, başvurucunun firarından sonra ve İran'ı terk etmesinden

önce iki ay İran'da kalmış olduğunu tespit etmiştir. Göç Mahkemesi ayrıca başvurucunun İran'da işkence gördüğünü ispatlayamamış olduğunu tespit etmiştir. Dolayısıyla Göç Mahkemesi, davaya ilişkin tüm koşulları göz önüne alarak başvurucunun İsveç'te korunma ihtiyacı içinde olan bir kişi olarak değerlendirilemeyeceğini ve sağlık problemlerinin de insani gerekçelerle kalmasına izin verilmesini gerektirebilecek mahiyette bir ciddiye arz etmediği sonucuna ulaşmıştır.

17. Hukukçu olmayan hakimlerden birisi, başvurucunun olaylara ilişkin beyanının ikna edici olduğu ve başvurucunun mülteci olarak İsveç'te sığınma başvurusunun kabul edilmesinin gerekli olduğu gerekçesiyle karara muhalif kalmıştır.

18. Başvurucu 17 Temmuz 2007 tarihinde, önceki iddialarını tekrar ederek ve sadece gerçeği ifade ettiğini belirterek karara karşı Göç İstinaf Mahkemesi'ne (*Migrationsöverdomstolen*) başvurmuştur. Başvurucu ayrıca Göç Mahkemesi'nin işkence izlerini tevsik eden tıbbi raporu dikkate almamış olduğu kanaatindedir. Başvurucu ayrıca ailesinin İran'da kendisine göndereceği bazı belgeleri sunmak amacıyla ek süre istemiştir. Göç İstinaf Mahkemesi ek süre talebini kabul etmiş ve 7 Ağustos 2007 tarihinde başvurucu, diğer belgelerin yanı sıra, eşi ve babasına gönderilmiş olan, başvurucu ve ceza infaz kurumundan firarı hakkındaki sorulara yanıt vermek üzere 6 Ağustos 2003 tarihinde mahkeme huzurunda hazır bulunmalarını talimat eden iki adet çağrı kağıdı sunmuştur.

19. Göç İstinaf Mahkemesi, 4 Eylül 2007 tarihli kararıyla başvurucunun kanun yolu başvurusunda bulunmaya yönelik izin verilmesi talebini reddetmiştir.

20. Başvurucu, Göç Kurulu tarafından 9 Kasım 2007 tarihinde yapılacak bir görüşmeye davet edilmiştir.

21. Başvurucunun talebine müteakip, 8 Kasım 2007 tarihinde, başvurunun tevzi edildiği Daire'nin (AİHM) Başkanı, İçtüzük m.39 uyarınca, tarafların yararı ve Mahkeme önündeki yargılamanın uygun şekilde yürütülmesi amacıyla, bir sonraki bildirim kadar, başvurucunun İran'a sınır dışı edilmemesinin arzu edilen bir durum olduğu hususunda İsveç Hükümeti'ne bildirimde bulunmuştur.

22. Mahkeme'nin istemini müteakiben, Göç Kurulu 9 Kasım 2007 tarihinde, bir sonraki bildirim kadar başvurucunun İran'a sınır dışı edilmesi kararının yürütmesinin durdurulmasına karar vermiştir.

B. 14 Kasım 2008 Tarihli Adli Tıp Raporu

23. Mahkeme'nin (AİHM) talebi üzerine başvurucu, Danderyd Hastanesi Kriz ve Travma Merkezi'nde uzman olarak görev yapan Dr. E. Edston tarafından tanzim edilen 4 Kasım 2008 tarihli bir adli tıp raporu ibraz etmiştir. Anılı adli tıp raporu, Göç Kurulu'nun başvurucu ile yapmış olduğu görüşme zabıtları, Dr I. Markström tarafından tanzim edilen tıbbi tutanak,

başvurucunun avukatının 16 Ekim 2008 tarihli dilekçesi ve başvurucunun Dr. Edson tarafından muayene edildiği sırada dile getirdiği kendi hikâyesi esas alınarak hazırlanmıştır. Adli tıp raporu, yara-bere izlerine ilişkin fotoğraflarla birlikte, Dr.Edson'un muayenesine ilişkin tıbbi kayıtlar ve onun görüşü ile başvurucunun bedeninde bulunan tüm izlere ilişkin yazılı bir tutanağı ihtiva etmektedir.

24. Rapor, başvurucunun 2001 yılında ceza infaz kurumunda kendisine işkence yapıldığını, işkencenin yumruklayarak ve tekmeleyerek dövme, tüfek dipçikleri ile diz kapaklarına vurma, tüfek süngüsünün iki kez baldırına sokulması, baş aşağı şekilde uzun süreler asılması, üzerine sıcak su dökülmesinden müteşekkil olduğunu iddia etmiş olduğunu belirtmiştir. Başvurucu ayrıca, işkencenin bir sonucu olarak, kronik baş ağrısı, sağ baldırında his kaybı, çenesinde hareket kaybı, görmede azalma, ülser, yürüdüğünde diz kapaklarında ağrı ile troid bezi ve diabet açısından tıbbi problemlerden muzdarip olduğunu belirtmiştir. Dr. Edston başvurucuyu muayene etmiş ve vücudunda çok sayıda yara tespit etmiştir.

25. Dr.Edston'un görüşünde başvurucunun dayanak gösterdiği yara-berenin başvurucu tarafından iddia edildiği üzere pekala 2001 yılında meydana gelmiş olabileceğini, başvurucunun vücudu üzerinde gözlemlenen yara izlerinin görünüşleri ile buldukları yerlerin, bunların nasıl oluştuğuna dair başvurucu açıklamaları ile pekala uygunluk içerisinde olduğunu belirtmiştir. Örneğin başvurucunun diz kapaklarındaki yara izlerinin pekala tüfek dipçigiyle vurulmasıyla, baldırın ön tarafındaki izlerin botla tekme vurulmasıyla uygunluk içerisinde, sol ayak bileğindeki izler başvurucunun ayak bileklerinden baş aşağı asılmasının bir sonucu olabilir, boynundaki cilt yüzeyindeki renklenme pekala bir yanık yarasının sonucu olabilir. Sonuç olarak Dr.Edson bunun gibi davalarda, yara izlerinin kaynağının alternatif nedenlerinin tamamıyla tüketilemeyeceğini, buna karşın tecrübelerin kişinin bizzat kendisinin veya kazaların sebep olduğu yara berenin dağılımının normal koşullarda başvurucu tarafından gösterilenlerden farklı olacağını ortaya koyduğunu belirtmiştir. Görülmekte olan davadaki tespitler, başvurucunun maruz kaldığı yara berelerin tamamıyla veya geniş ölçüde üçüncü kişiler kaynaklı ve başvurucu tarafından iddia edilen biçimde meydana gelmiş olduğu sonucunu desteklemektedir. Dolayısıyla sonuçlar başvurucuya işkence uygulandığını kuvvetli bir şekilde ortaya koymaktadır.

II. İLGİLİ ULUSAL HUKUK

26. Yabancıların İsveç'e girmesi ve İsveç'te kalmasına dair işbu davada uygulanabilir temel hükümler 31 Mart 2006 tarihinde eski Yabancılar Kanununu ilga eden 2005 tarihli Yabancılar Kanunu (*Utlänningslagen*, 2005:716 – "2005 Kanunu" olarak atıfta bulunulacaktır) tarafından düzenlenmiştir. Hem eski Yabancılar Kanunu hem de 2005 Kanunu bir

yabancının hangi şartlar uyarınca sınır dışı edilebileceği veya ülkeden gönderilebileceğini ve ayrıca bu tür kararların icrasıyla ilgili usul işlemlerini düzenlemektedir.

27. 2005 Kanunu Kısım 1 Bölüm 5, mülteci olarak veya başka bir nedenle koruma ihtiyacı olduğu değerlendirilen bir kişinin, bazı istisnalar dışında, İsveç'te ikamet izni alma hakkına sahip olduğunu düzenlemektedir. 2005 Kanunu Kısım 1 Bölüm 4'e göre "mülteci" kavramı, ırk, milliyet, dini ve siyasi inançlar veya cinsiyet, cinsel yönelim veya belirli bir sosyal gruba mensup olduğu gerekçeleriyle iyi temellendirilmiş bir zulme uğrama korkusu nedeniyle ülkesinin dışında olan ve böylesi bir korku nedeniyle anılı ülkenin korumasından yararlanma arzusunda olmayan kişiye atıfta bulunmaktadır. Zulmün anılı ülke görevlilerinin kontrolü altında gerçekleşip gerçekleşmediğine bakılmaksızın veya üçüncü kişiler kaynaklı böylesi bir zulme karşı resmi devlet görevlilerinden bir korumanın beklenilemeyeceği bir durumda anılı değerlendirme geçerlidir. "Başka bir nedenle yabancı koruma ihtiyacı içinde olması", diğerlerinin yanı sıra, dayanağı olacak şekilde ölüme veya bedensel bir cezaya mahkum edilme veya işkenceye veya diğer insanlık dışı veya alçaltıcı muamele veya cezaya tabi tutulma (2005 Kanunu, Kısım 2, Bölüm 4) korkusu nedeniyle vatandaşı olduğu ülkeyi terk etmiş olan kişi anlamına gelmektedir.

28. Sınır dışı etme veya ülke dışına çıkarma kararının icrası açısından, idam cezası veya işkence ve diğer insanlık dışı veya alçaltıcı muamele veya cezaya ilişkin risklerin dikkate alınması gerekmektedir. Kararın icrasına engel teşkil eden hususlara dair hususi hüküm uyarınca, kişinin idam cezası veya bedensel bir cezalandırma veya işkence veya insanlık dışı veya alçaltıcı muamele veya cezaya tabi tutulma tehlikesi altında olacağına inanmak için makul gerekçelerin bulunması durumunda, yabancının bu ülkeye gönderilmemesi bir zorunluluktur (2005 Kanunu, Bölüm 12, Kısım 1). Buna ek olarak bir yabancının, ilkesel olarak, zulüm riski altında olacağı bir ülkeye gönderilmemesi bir zorunluluktur. (2005 Kanunu, Bölüm 12, Kısım 2).

29. Belirli koşullar altında bir yabancıya, sınır dışı etme veya ülke dışına çıkarma işlemi hukuken aşama kaydetmiş olsa bile, oturma izni verilebilir. Bu kural, kararın icrasının yabancının idam cezası veya bedensel ceza veya işkence veya diğer insanlık dışı veya alçaltıcı muamele veya cezaya tabi tutulma tehlikesi altına sokacağına inanılmasına yönelik makul gerekçelerin bulunması veya anılı işlemin icra edilmemesinin gerekliliği açısından tıbbi veya diğer hususi gerekçelerin bulunması anlamına gelecek yeni koşulların ortaya çıkması durumunda da geçerlidir. Bu hüküm kapsamında kişiye oturma izni verilmemesi durumunda, Göç Kurulu bunun yerine meseleyi tekrar inceleyebilir. 2005 Kanunu Bölüm 12 ve Kısım 1 ve 2'de atıfta bulunulan kararın icrasına yönelik temadi arz eden engellerin bulunduğu varsayılabilir ve yabancı tarafından dayanılan yeni koşulların öncesinde dayanılabilir olmaması veya yabancının böylesi bir girişimde bulunmamış

olması açısından geçerli bir mazeretinin bulunmuş olması durumunda böylesi yeni inceleme, yabancı tarafından dayanılan yeni koşullar temelinde gerçekleştirilecektir. Koşulların gerçekleşmemesi durumunda Göç Kurulu, yeni bir inceleme yapılmasına izin vermeyecektir (2005 Kanunu, Bölüm 12, Kısım 19).

30. 2005 Kanunu kapsamında, yabancıların İsveç'e girme ve İsveç'te kalma haklarına ilişkin meseleler üç dereceli bir süreçle ele alınmaktadır; Göç Kurulu, Göç Mahkemesi ve Göç İstinaf Mahkemesi (2005 Kanunu, Bölüm 14, Kısım 3 ve Bölüm 16, Kısım 9). Dolayısıyla 2005 Kanununun 31 Mart 2006 tarihinde yürürlüğe girmesi üzerine, Yabancılar İstinaf Kurulu lağvedilmiştir.

III. İRAN HAKKINDA BİLGİ

31. 25 Haziran 2009 tarihinde Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi (AKPM) İran'daki durum hakkında bir karar (*resolution*) almış ve kararla barışçıl göstericilere karşı güç ve şiddete başvurmaktan kaçınmaları ve 12 Haziran 2009 tarihli seçimlerden bu yana gözaltına alınmış olan 400'den fazla göstericinin yanı sıra tutuklu olan 170'den fazla politikacı, aile mensupları ve gazetecinin serbest bırakılması için İranlı resmi makamlara çağrı yapmıştır. AKPM Siyasi İşler Komitesi, 1 Ocak 2009 tarihinde Strazburg'da yaptığı müteakip oturumda İranlı yetkililerin barışçıl protestoculara karşı şiddetli reaksiyonlarının İran vatandaşlarının insan haklarını ciddi şekilde ihlal ettiğini belirten bir deklarasyon yayınlamıştır. AKPM ayrıca diğer ülke hükümetlerine, İran vatandaşlarını İran'a göndermeme çağrısı yapmıştır.

32. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin 23 Eylül 2009 tarihli ve BM Genel Kurulu'nun 64. toplantısına sunulmuş olan "İran İslam Cumhuriyeti'ndeki İnsan Hakları Durumu" başlıklı raporunda (A/64/357), 2009 yılında ve özellikle de Haziran 2009'da yapılan seçimler sonrasında kadınları, üniversite öğrencilerini, öğretmenleri, işçileri ve diğer aktivist grupları hedef alan insan hakları ihlallerinde bir artış olduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla Haziran, Temmuz ve Ağustos 2009 tarihinde çeşitli bağımsız BM uzmanlarının yanı sıra BM Genel Sekreteri aşırı polis gücü kullanımı ile keyfi gözaltılar, cinayetler, alıkonulara kötü muamele ile itiraf elde etmek amacıyla işkenceye başvurulması hususlarındaki ciddi endişelerini ortaya koymuşlardır. Ayrıca, çok sayıda vaka, geniş çaplı bir şekilde gerekli adli işlemlerin icra edilmediği, avukata erişimin bulunmadığı, kişilerin herhangi bir suçlama olmaksızın ve dış dünyaya iletişimleri olmayacak şekilde alıkonulmaları dahil olmak üzere alıkonuların haklarına saygı gösterilmediğini ortaya koymuştur. Rapor ayrıca 2005 yılından bu yana herhangi bir hususi usule tabi olarak ve konuyla ilgili yetki sahibi kişiler tarafından herhangi bir ziyaretin gerçekleştirilmemiş olduğunu belirtmiştir.

33. İnsan Hakları İzleme Örgütü, *2009 Dünya Raporu*'nda İran'da insan haklarına gösterilen saygıya ilişkin kötüleşmenin devam ettiğini ve Hükümet'in barışçıl gösteri veya toplanmalarına sıfır hoşgörü gösterdiğini ve rutin bir şekilde göstericileri alıkoyduğunu ve onları işkenceye tabi tuttuğunu belirtmiştir. Yargı ve İstihbarat Bakanlığı, pek çok insan hakları ihlalinin sorumlu olmaya devam etmiştir. Af Örgütü, *Af Örgütü Uluslararası 2009 Raporu*'nda aynı tespitlerde bulunmuş ve ayrıca gösterileri sıklıkla kitlesel gözaltı uygulaması ve adil olmayan yargılamaların takip ettiğini belirtmiştir. Ayrıca bazı kişiler yargının kontrolünün de ötesinde yargılama faaliyeti olmaksızın uzun sürelerle alıkonulmuş, bu kişilere işkence yapıldığı ve bu kişilerin avukatlara ve ailelerine erişimin engellenmiş olduğu bildirilmiştir. Af Örgütü sürekli bir şekilde devrim mahkemeleri önündeki yargılamaların aleni olmadığını gözlemlemiştir. Örneğin 4 Ağustos 2009 tarihli "*100'den Fazla İranlı Ciddi Şekilde Adil Olmayan Yargılamalarla Karşı Karşıya*" başlıklı AF Örgütü makalesinde, geniş çaplı sivil itaatsizliği organize etmekle suçlanan 100'den fazla kişinin Tahran'da yargılandığını belirtmiştir. Tahran'da bulunan Devrim Mahkemesi önünde gerçekleştirilen yargılama halka ve hatta sanıkların avukatlarına kapalı olarak gerçekleştirilmiştir.

34. Birleşik Krallık İçişleri Bakanlığı'nın Ağustos 2009 tarihli İran'a Dair Menşei Ülke Bilgi Raporu'nun 3.28 ve 3.31 numaralı Kısımlarına göre demokratik reformlara dair baskı, Tahran Üniversitesi'nde Temmuz 1999 tarihinde gerçekleşen öğrenci protestolarından sonra dramatik bir şekilde değişmiştir. Her yıl 1999 yılındaki olayların yıl döneminde öğrenciler Tahran Üniversitesi'nde ve ülke çapında diğer büyük üniversite yerleşkelerinde toplanmakta ve anılı tarih şiddet ve tansiyon açısından bir alevlenme noktası olmuştur. Bu nedenle Haziran 2003'te binlerce İranlı sokaklara çıkmış ve tüm ülkede gösteriler öncesinde ve sonrasında yaklaşık 4000 kişi gözaltına alınmıştır. O tarihten bu yana, gözaltına alınanların pek çoğu serbest bırakılmış olsa da, demir parmaklıklar arkasında halen çok sayıda öğrenci bulunmaktadır. Bu kişilerin bazıları, 1999, 2000 ve 2001'deki benzer huzursuzlukların bir sonucu olarak gözaltına alınmış oldukları tarihten bu yana ceza infaz kurumunda bulunmaktadır.

35. Birleşik Krallık Raporu'nun 27.14 numaralı bölümü, Durham Üniversitesi İran Çalışmaları Merkezi'nde görev yapan Dr. Reza Molavi ve Dr.Mohammad M. Hedayati-Kakhki tarafından kaleme alınan 23 Eylül 2008 tarihli "*İran Hakkındaki Ağustos 2008 Tarihli Menşei Ülke Bilgi Raporu'nun Değerlendirilmesi*" başlıklı çalışmada bir İranlının ülkeye pasaport veya geçerli seyahat belgeleri olmaksızın ulaşması durumunda, bu kişilerin gözaltına alınacağı ve Tahran'daki Mehrabad Hava Limanı'nda bulunan özel bir mahkemeye çıkarılacakları, burada kişinin geçmişi, ülkeden ayrılma tarihi ve yasa dışı ayrılma gerekçeleri, organizasyonlar veya gruplar ve diğer koşullarının inceleneceği belirtilmiştir. Bu usul İran'a sınır dışı edilmiş ve sahip oldukları pasaportta bir çıkış vizesi bulunmayan

kişilere de ayrıca uygulanmış olup, böylesi bir durumda İran Büyükelçiliği bu kişilerin milliyeti tevsik eden bir belge tanzim etmektedir. Yaşa dışı yollardan ülkeyi terk etme suçu, anılı suçu çevreleyen olaylara ilişkin soruşturmanın altta yatan suçun tespit edilmesiyle sonuçlanması durumunda, ilgili olmayan diğer suçlarla bağlantılı olarak kovuşturulmaktadır.

36. Danimarka Göç Hizmetleri'nin "Azınlıklar, Kadınlar ve Din Değiştirenlere İlişkin İnsan Hakları Durumu ve Giriş ve Çıkış usulleri, Nüfuz Cüzdanları ve Bilgilendirme ve sair" başlıklı raporu, Nisan 2009 tarihinde İran'a 24 Ağustos – 2 Eylül 2008 tarihleri arasında yapılan bir inceleme ziyaretine müteakiben yayınlanmıştır. Raporda, bir İran büyükelçiliğinde kişiye geçiş izninin düzenlenmiş olmasının, bu kişinin İran'a döndüğünde İranlı resmi makamlarla her daim problem yaşayacağı anlamına gelmediğini belirtmiştir. Tahran'daki İmam Humeyni Uluslararası Hava Limanı'ndaki (Mehrabad Hava Limanı'nın yerini alan yeni hava limanı) pasaport sınır kontrolü hususunda yetkili olan kişi, seyahat belgeleri ile seyahat eden bir İranlı'nın İran'a geldiğinde mülakata alınmasının muhtemel olduğunu, anılı kişinin önceki pasaportunu ne şekilde kaybettiği hususunda sorgulandığını beyan etmiştir. Hal böyle olmakla birlikte, kişinin bir İran temsilciliği tarafından düzenlenen bir seyahat belgesi ile birlikte ülkeye giriş yapması ve büyükelçilikte güvenlik kontrolünün tamamlanmış olması halinde hava limanı yetkilileri kişinin kimliğini kontrol etmeyeceklerdir. Hal böyle olmakla birlikte, hava limanındaki resmi makamlar, kişinin yeni seyahat belgesinde bir çıkış mührü bulunmaması nedeniyle kişiye ülkeden ne şekilde ayrıldığını soracaklardır. İran'da bulunan bir kaynak, bir kişinin İran'ı yasa dışı yollardan terk etmesi durumunda, bilgisayar sisteminde bu kişinin ülkeden ayrılmış kişi olarak kaydedilmemiş olduğunu ve bu nedenle de dönüşünde sorgulanacağını iddia etmiştir. İran'ı yasa dışı yollardan terk eden bir kişinin, İran'dan ayrılması öncesinde bir suç işlemiş olması durumunda, gözaltına alınabileceği eklenmiştir. Ayrıca yurtdışında bulunan İran temsilciliği tarafından düzenlenen geçiş izninde adı geçen kişi hakkında hukuka aykırı ülke dışına çıkış nedeniyle para cezası tesis edilebilir veya söz konusu kişi bir kaç saat süresince sorgulanabilir.

HUKUK

I. SÖZLEŞME M.3'ÜN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

37. Başvurucu, İran'a sınır dışı edilmesinin Sözleşme m.3 altındaki haklarını ihlal edecek şekilde gözaltına alınma, işkenceye tabi tutulma ve

hatta infaz edilmesi açısından kendisini gerçek bir riskle karşı karşıya bırakacağını iddia etmiştir. İlgili madde metni şöyledir:

“Hiç kimse işkenceye veya insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele veya cezaya tabi tutulamaz.”

A. Tarafların Beyanları

1. Başvurucu

38. Başvurucu, İran'a dönmeye zorlanması durumunda, hapsedilmesine ve işkence görmesine neden olan İran rejimine karşı eleştirel tutumu kaynaklı önceki faaliyetleri dolayısıyla gerçek bir gözaltına alınma, işkenceye tabi tutulma ve hatta infaz edilme riskiyle karşı karşıya kalacağını iddia etmiştir. Başvurucu ayrıca, hukuka aykırı olarak firar etmesi ve sonrasında ülkeyi terk etmiş olmasının kendisini ek bir risk altına sokacağını iddia etmiştir.

39. Başvurucu adli tıp uzmanı Dr.Edson tarafından düzenlenen tıbbi raporun, İran'da cezaevindeyken işkenceye tabi tutulduğunu ispatladığını iddia etmiştir. Başvurucu ayrıca, açık bir rejim muhalifi olarak faaliyetleri nedeniyle İranlı resmi makamların kendisine yönelik hususi bir ilgisi olduğuna inanmaktadır. Başvurucu, diğer kişilerle olan ilişkilerinde ve insanlarla yaptığı görüşmelerde açıkça ilan ederek ve çeşitli gösterilere katılarak rejime muhalif olduğunu ortaya koymuştur. Başvurucu tamamı 10-12 arasında olan öğrenciler ve daha önce hapsedilmiş olan kişilerle birlikte Temmuz 2001 tarihli gösterinin düzenleyicilerinden birisi olmuştur. Farklı bölgelerden çeşitli öğrenci gruplarını bir araya toplamışlar, posterler hazırlamışlar, “referandum” veya “tacize son” gibi gösteride atılacak sloganlara yönelik talimatlar vermişlerdir. Başvurucu, diğer düzenleyicilerle birlikte yürüyüşü organize etmiş ve pankartların ne zaman atılacağı ve polisten ne zaman kaçılacağı hususunda talimatlar vermiştir. Diğer düzenleyiciler de gözaltına alınmış ve resmi makamlarca cezalandırılmıştır. Dolayısıyla başvurucu, İran rejimine karşı eleştiriye etrafa yayarak bir suç işlemiştir.

40. Başvurucu ayrıca ceza infaz kurumundan kaçmış olması nedeniyle resmi makamlarca arandığını iddia etmiştir. Resmi koşullarda başvurusunun halen ceza infaz kurumunda olması gerekmektedir. Dolayısıyla başvurucu resmi makamlarca halen aranmaktadır. Bu husus, eşine ve babasına gönderilen çağrı kağıtlarınca da desteklenmektedir. Ayrıca, ülkede rüşvetin yaygın olması nedeniyle mahkemeden kaçmak imkansız değildir. Ayrıca senelerdir İran dışında bulunuyor olması nedeniyle İran resmi makamları kendisine ilgi göstereceklerdir. İranlı muhalefetin esas olarak ülke dışında aktif olması nedeniyle başvurucu sürgündeki muhalefet ile ittifak içinde olan bir kişi olarak değerlendirilecektir. Bu bağlamda başvurucu, Mart 2008 tarihinde şu anda İran'daki Gizli Serviste general olan eski bir arkadaşının

çocuklarıyla irtibata geçtiğini ve çocuklarına kendisinin dönmesi durumunda öleceğini söylemiş olduğunu eklemiştir.

41. Başvurucu, davaya ilişkin tüm koşullar dikkate alındığında, halen İranlı resmi makamlar tarafından arandığını ve resmi makamların kendisine yönelik hususi bir ilgisi olduğunu ortaya koymuş olduğu kanaatindedir. Bu nedenle İran'a geri gönderilmesi durumunda, daha önce olduğu gibi, en azından işkenceye, insanlık dışı veya alçaltıcı muamele veya cezaya tabi tutulacaktır.

2. Hükümet

42. Hükümet, başvurunun herhangi bir Sözleşme m.3 ihlali ortaya koymadığı kanaatindedir.

43. Hükümet, her ne kadar İran'da durum problemlili olsa da, durumun kendi içinde başvurunun zorla geri gönderilmesi halinde Sözleşme m.3 altında Hükümetin sorumluluğunu doğurabileceğine dair bir tespitin yapılmasına dayanak teşkil edemeyeceğini ileri sürmüştür. Hükümet devamında bir ihlalin tespit edilebilmesi için başvurunun geri gönderilmesi durumunda madde 3'e aykırı bir muameleyle tabi tutulacağına dair gerçek, kişisel ve somut bir riskle karşı karşıya kalacağını ortaya konulmasının zorunlu olduğunu iddia etmiştir.

44. Bu bağlamda hükümet, davanın incelenmesi açısından başvurunun inandırıcılığının can alıcı önem taşıdığını ve başvuruyla bizzat görüşmüş olmaları nedeniyle ulusal makamların görüşlerine daha fazla ağırlık verilmesi gerektiğine vurgu yapmıştır. Göçmen Kurulu başvuru ile iki kez görüşme yapmış, ayrıca Göçmen Mahkemesi başvurunun da dinlendiği bir duruşma yapmıştır. Hükümet'e göre çelişkili beyanlarda bulunması ve incelemenin sonraki aşamalarında yeni beyanlarda bulunması nedeniyle başvurunun inandırıcılığının sorgulanması açısından ciddi nedenler bulunmaktadır. Örneğin Hükümet, devrim mahkemelerine yönelik çok az bir halk denetimi olduğuna, yargılamaların sadece davanın taraflarına ve istisnai olarak da aile üyelerine açık olduğuna, mahkeme binasına giren ve çıkan kişilerin dikkatli bir şekilde kontrol edildiğine dair uluslararası kaynakları dikkate alarak başvurunun devrim mahkemesinden kaçışına arkadaşlarının nasıl yardım ettiğine ilişkin öyküsünü ciddi şekilde sorgulamıştır. Mahkeme önünde başvuru tarafından iddia edilen kaçışının ülkede yaygın olan rüşvetin bir sonucu olduğu hususu desteklenmemiştir ve bu beyan başvurunun kaçışına dair önceki beyanlarıyla da örtüşmemektedir. Hükümet ayrıca, başvurunun 2001 yılındaki gösterideki rolüne dair ulusal inceleme sürecinde ve hatta Göçmen Mahkemesi'nde görülen duruşmada çelişkili bilgiler verdiğine vurgu yapmıştır. Hükümet ayrıca, başvurunun Kasım 2008 tarihli tıbbi muayeneye kadar ceza infaz kurumunda kırbaçlandığına dair hiçbir şekilde beyanda bulunmamış olduğunu gözlemlemiştir. Aynı durum tüfek dipçığı ile diz kapaklarına

vurulması açısından da geçerlidir. Daha önce sadece diz kapaklarına tekme ile vurulmuş olduğunu beyan etmiştir.

45. 14 Kasım 2008 tarihli adli tıp raporuna dönüldüğünde Hükümet, Göçmen Kurulu'nun ilk sağlık raporunun işkence yara-berelerine dair yetersiz mahiyette delil teşkil ettiğine dair tespitine dikkat çekerek, Mahkeme'nin söz konusu raporu ilk derece mahkemesi gibi incelemesinden ve başvurunun, davası açısından önemli olduğunu düşünmesi durumunda, ulusal inceleme sırasında böylesi bir tıbbi inceleme yaptırma hususunda sorumlu olduğu kanaatinden üzüntü duymuştur. Her halükarda Hükümet, özellikle de atıfta bulunulan yara-berelerin nedenleri ve kaynakları ile bu yara-berenin ne zaman meydana geldiği hususları da olmak üzere sağlık raporundaki sonuçların dikkatli bir şekilde değerlendirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Bunların nedenleri, tıbbi muayenenin iddia edilen işkencenin meydana gelmesinden 7 yıl sonra gerçekleştirilmiş olması ile başvurunun söz konusu yara-berelerin diğer olası nedenleri hakkında muayeneyi gerçekleştiren doktoru bilgilendirmemiş olmasıdır. Dolayısıyla da Hükümet'in görüşüne göre başvurunun çenesi, dişleri, dizleri ve baldırlarıyla ilgili olan tespitlerin başvurunun İran'da daha önce futbol oyuncusu olarak faaliyette bulunmasından kaynaklanmış olması bertaraf edilememiştir.

46. Hal böyle olmakla birlikte, başvurunun kendi hikayesinin bir ölçüde doğru olduğunun kabul edilmesi durumunda dahi Hükümet, başvurunun Sözleşme m.3'e aykırı bir muameleye tabi tutulması açısından gerçek bir riskle karşı karşıya kalmayacağını iddia etmeye devam etmiştir. Hükümete göre, başvurunun iddia edilen siyasi faaliyetleri sınırlı ve yıllar öncesinde olmuş, ayrıca başvuru İran'ı terk ettikten sonra siyasi olarak aktif olduğu iddiasında dahi bulunmamıştır. Ayrıca başvuru halihazırda İran resmi makamlarının ilgi göstereceği bir kişi olduğunu gösterir herhangi bir resmi belge veya başka bir delil sunmamıştır. Mahkeme celpleri açısından Hükümet, Tahran'da bulunan İsveç Büyükelçiliği'nin incelemesini müteakiben mahkeme celplerinin sahilliğini sorguladıkları davanın kabul edilebilirliğine dair görüşlerine atıfta bulunmuştur. Anılı inceleme mahkeme celplerinin gerçek olduğunu ispatlamamıştır. Dolayısıyla İran'a geri gönderilmesi durumunda İran resmi makamlarının neden ve hangi nedenle başvurucuya hususi bir ilgi göstereceği Hükümet'e göre belirsiz olarak kalmıştır. Buna ek olarak Hükümet, İsveç'in Tahran Büyükelçiliği'nin yakın tarihli bir raporuna göre İran'ı yasa dışı bir şekilde terk eden bir kişinin geri dönmesi durumunda para cezası ile cezalandırma riskiyle karşı karşıya kalabileceğinin ifade edildiğini belirtmiştir.

47. Bu nedenle Hükümet, geri gönderilmesi durumunda Sözleşme m.3'e aykırı bir muameleye tabi tutulma riskiyle karşı karşıya kalacağına yönelik başvuru beyanlarını destekleyecek herhangi bir delilin mevcut olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

B. Mahkeme'nin Değerlendirmesi

48. Mahkeme, bir uluslararası hukuk meselesi olarak ve AİHS dahil olmak üzere uluslararası antlaşmalar kaynaklı yükümlülüklerine uygun olması koşuluyla taraf devletlerin yabancıların girişini, ikametini ve ülke dışına çıkarılmasını kontrol etme hakkı olduğunu gözlemlemektedir (*Üner / Hollanda* [BD], B.No: 46410/99, para.54, AİHM 2006-XII). Hal böyle olmakla birlikte, bir kişinin sınır dışı edilmesi durumunda m.3'e aykırı bir muameleye tabi tutulma hususunda gerçek bir riskle karşı karşıya olduğuna inanmak için esaslı gerekçelerin gösterilmiş olduğu bir durumda bir Taraf devletten çıkarılma m.3 altında bir meseleyi ortaya çıkarabilir ve dolayısıyla da Sözleşme uyarınca bir devletin sorumluluğunun ortaya çıkmasına neden olabilir. Böylesi bir durumda m.3, söz konusu kişinin anılı devlete sınır dışı edilmemesi yükümlülüğünü içerebilir (*Saadi / İtalya* [BD], B.No: 37201/06, para.125, AİHM 2008-...).

49. Yukarıda belirtildiği haliyle İran'da ciddi insan hakları ihlallerine dair raporların farkında olan Mahkeme, bu raporların kendi içinde başvuruçunun anılı ülkeye sınır dışı edilmesi durumunda bir Sözleşme ihlali olacağını gösterir mahiyette bulmamaktadır. Mahkeme, İran'a sınır dışı edilmesi durumunda başvuruçunun kişisel durumu dolayısıyla Sözleşme m.3'ün ihlal edilip edilmeyeceğini tespit etmek zorundadır.

50. Mahkeme, sığınma başvurularında bulunan kişilerin sıklıkla içinde buldukları özel durum dolayısıyla, beyanlarının ve bu beyanları desteklemek amacıyla sundukları belgelerin inandırıcılığının değerlendirilmesi sırasında şüpheden yararlanmalarının sıklıkla gerekli olduğunu kabul etmektedir. Hal böyle olmakla birlikte bir sığınma başvurusunda bulunan kişinin beyanlarının gerçekliğinin sorgulanmasına neden olan kuvvetli gerekçeler içeren bir bilginin sunulması durumunda, söz konusu kişinin iddia edilen tutarsızlığa ilişkin tatmin edici bir açıklama sunması bir zorunluluktur (bkz. diğer emsaller arasında, *Collins ve Akasiebie / İsveç* (kabuledilebilirlik hakkında karar), B.No: 23944/05, 08.03.2007, ve *Matsiukhina ve Matsiukhin / İsveç* (kabuledilebilirlik hakkında karar), B.No: 31260/04, 21.06.2005). İlkesel olarak başvuruçucu, yakınmış olduğu tedbirin uygulanması halinde m.3'e aykırı bir muameleye tabi tutulmasına yönelik gerçek bir riske karşı korunmasız olacağına inanmak için esaslı gerekçelerin bulunduğunu ispat edebilecek mahiyette delil sunmak zorundadır (Bkz. *N. / Finlandiya*, B.No: 38885/02, para.167, 26.07.2005 ve *NA. / Birleşik Krallık*, B.No: 25904/07, para.111, 17.07.2008). Böylesi bir delilin sunulduğu bir durumda, bu belgeye ilişkin şüpheyi ortadan kaldırma Hükümet'in sorumluluğundadır.

51. Bir kötü muamele riskinin mevcut olup olmadığını tespit etmek amacıyla Mahkeme, başvurucunun İran'a gönderilmesine ilişkin öngörülebilir olan sonuçları, İran'daki genel durumu ve başvurucunun kişisel koşulları ışığında, incelemek zorundadır (bkz. *Vilvarajah ve Diğerleri / Birleşik Krallık*, 30.10.1991, Dizin A, No: 215, para.108).

52. Mahkeme başlangıçta davaya ilişkin olaylar açısından taraflar arasında bir ihtilaf olduğunu, Hükümet'in başvurucunun inandırıcılığını sorgulamış ve başvurucunun öyküsündeki belirli tutarsızlıklara işaret etmiş olduğunu gözlemlemektedir. Mahkeme, işbu dava gibi davalarda, davaya ilişkin ilgili olayların tam olarak tespit edilmesinin sıklıkla güçlük teşkil ettiğini kabul etmektedir. Mahkeme, genel ilke olarak, sadece davanın olaylarının değerlendirilmesi değil ayrıca ve özellikle de ilgili kişinin tutum ve tavırlarını görme, duyma imkanına sahip olmaları nedeniyle tanığın inandırıcılığının değerlendirilmesi açısından ulusal makamların en iyi konumda olduklarını kabul etmektedir. Hal böyle olmakla birlikte, işbu davanın koşulları altında Mahkeme, başvurucu tarafından sağlanan bilginin onun inandırıcılığını zedeleyecek mahiyette olduğuna yönelik Hükümet görüşünü paylaşmamaktadır. Ayrıca Mahkeme, Göçmen Mahkemesi'ndeki hukukçu olmayan hakimlerden birisinin, başvurucunun olaylara dair inandırıcı bir beyan vermiş olduğu ve başvurucuya sığınmacı statüsü verilmesi gerektiğine yönelik kanaatini dikkate almaktadır. Mahkeme ayrıca başvurucunun hiçbir zaman bir siyasi parti veya organizasyon veya dernek üyesi olduğunu iddia etmemiş olduğunu gözlemlemektedir. Başvurucu sürekli bir şekilde mevcut İran rejimine yönelik muhalefetini ifade etmek amacıyla gösterilere katılmış olduğunu ve Temmuz 2001 tarihindeki gösteriden sonra İran resmi makamlarınca gözaltına alındığını ve işkence edildiğini iddia etmiştir. Mahkeme başvurucunun temel hikayesinin tüm aşamalarda tutarlı olduğunu, ceza infaz kurumundan nasıl kaçtığına yönelik beyanı gibi belirsiz olan bazı hususlara rağmen, bu belirsizliklerin bir bütün olarak başvurucunun öyküsünün inandırıcılığına zarar vermediğini tespit eder.

53. İlk olarak Mahkeme, başvurucunun Göç Kurulu önündeki inceleme sırasında kendisine işkence yapılmış olduğuna yönelik bir sağlık raporu sunmuş olduğunu tespit eder (bkz. para.11). Her ne kadar bu rapor işkence izleri hususunda uzman bir kişi tarafından tanzim edilmemiş olsa da Mahkeme, söz konusu raporun başvurucunun yara izlerinin ve yaraberesinin kötü muamele veya işkenceden kaynaklanmış olabileceği hususunda resmi makamlar nezdinde güçlü bir emare ortaya koymuş olduğu kanaatindedir. Böylesi koşullar altında bu yara izlerinin kaynağı hususunda ısrarla mevcut olan herhangi bir şüphenin ortadan kaldırılması Göç Kurulu'nun görevidir (bkz. para.50, son cümle). Mahkeme'nin kanaatine göre, başvurucunun yaralarının kaynağını ilk bakışta (*prima facie*) haklılık arz edecek şekilde ortaya koyduğu bir durumda Göç Kurulu'nun başvurucunun yararlarının olası kaynağı hususunda bir uzman raporu

hazırlanmasını talimat etmesi gerekirdi. İlkesel olarak ispat yükü başvurucuda olsa da Mahkeme, böylesi bir raporun başvurucu tarafından sunulması gerektiği şeklindeki Hükümet görüşü ile mutabık değildir. İşbu davadaki gibi ve özellikle de başvurucunun yara-berelerinin işkenceden kaynaklanmış olmasının muhtemel olduğu durumlarda devlet konuyla ilgili tüm olayları belirlemekle görevlidir. Söz konusu yara-berenin bazılarının işkence dışındaki bazı diğer yöntemlerden kaynaklanması muhtemel olsa da Mahkeme, yara berenin geniş ölçüde başvurucuya yönelik üçüncü kişilerin eylemleri neticesinde ve başvurucunun tarif ettiği şekilde olduğu ve böylelikle de başvurucunun bir işkence mağduru olduğunu kuvvetli bir şekilde ortaya koyduğuna yönelik raporun genel sonucunu kabul etmektedir. Netice olarak tıbbi deliller başvurucunun öyküsünü desteklemektedir.

54. İkinci olarak İran hakkında mevcut olan bilgilerden açık olduğu üzere (yukarıda ortaya konulduğu üzere) İran resmi makamları ülkedeki barışçıl gösterilere katılanları sıklıkla tutuklamakta ve onlara kötü muamelede bulunmaktadır. Mahkeme, sadece siyasi organizasyonların liderleri veya diğer kamuoyunda iyi bilinen kişilerin değil İran rejimine karşı gösteride bulunan veya herhangi bir şekilde rejime muhalif olan herhangi bir kişinin tutuklanma ve kötü muameleyle tabi tutulma riski altında olduğunu belirtmektedir. Mahkeme, başvurucunun gerek ulusal makamlar gerekse de Mahkeme önünde, 2001 yılında rejim karşıtı bir gösteriye katıldığı zaman diğer pek çok kişi ile birlikte gözaltına alındığını ve gözaltına alınmasını takip eden aylarda işkenceye maruz kaldığını iddia etmiştir. Dolayısıyla da başvurucunun beyanı, İran'a dair bağımsız kaynaklarda mevcut olan bilgi ile tutarlılık arz etmektedir.

55. Yukarıda belirtilen ışığında Mahkeme, başvurucunun Temmuz 2001 tarihli bir gösteriye müteakiben İran resmi makamlarınca tutuklandığı ve işkence gördüğüne yönelik iddiasını ispatlamış olduğu kanaatindedir. Madde 3 tarafından yasaklanan muameleyle yönelik korumanın mutlak olması dolayısıyla söz konusu bu madde, teslim alınacağı ülkede böylesi bir muameleyle tabi tutulacağına dair gerçek bir risk altında olan kişinin sınır dışı edilmemesi yükümlülüğünü tesis eder (bkz *Saadi*, yukarıda bahsedilen, para.138). Dolayısıyla dikkate alınması gereken mesele İran'a geri gönderilmesi durumunda başvurucunun böylesi bir muameleyle tabi tutulacağı hususunda gerçek bir risk altında olup olmayacağıdır. Başvurucunun halihazırda işkence görmüş olduğuna dair ispat yükünü yerine getirmiş olduğuna dair tespitini dikkate alarak Mahkeme, sınır dışı edilmesi durumunda başvurucunun m.3'e aykırı bir muameleyle tabi tutulacağı riskine dair her türlü şüphenin ortadan kaldırılması görevinin devlette olduğu kanaatindedir.

56. Böylesi bir riskin değerlendirilmesi açısından, ilk olarak İran'da hakim olan mevcut durum ile Haziran 2009 seçimlerini müteakiben temel insan haklarına saygının hatırı sayılır derecede kötüleştiği ülkede oldukça gergin olan durumun da dikkate alınması zorunludur (bkz para. 31-34).

Buna ek olarak, İran'ı yasal bir şekilde terk etmiş olduklarına dair delil ibraz edemeyen İranlıların ana vatanlarına döndüklerinde hususi bir riskle karşı karşıya olduklarının da ayrıca dikkate alınması zorunludur. Bağımsız kaynaklarca temin edilen bilgiye göre (bkz yukarıda para.35 ve 36) bu durumda olan İranlıların, İran'dan ayrılmalarının yasallığının doğrulanmasına dair incelemeye tabi tutulmasının hususiyetle muhtemel olduğunu belirtmektedir. Mahkeme, başvurunun İran'ı yasa dışı yollardan terk etmiş olduğunu iddia ettiğini ve başvurunun bu yöndeki iddiasının Hükümet tarafından çürütülemediğini gözlemlemektedir. Dolayısıyla da sahip olduğu bilgi ışığında Mahkeme, geçerli bir çıkış belgesi bulunmayan başvurunun İran resmi makamlarının dikkatini çekmesinin ve geçmişinin büyük ihtimalle açığa çıkarılmasının ihtimal dahilinde olduğunu tespit eder. Yukarıda belirtilen unsurların bütüncül etkisi başvuru açısından ek bir risk daha yaratmaktadır (bkz, diğerleri arasında-*mutatis mutandis*, NA. / *Birleşik Krallık*, B.No: 25904/07, para. 134-136, 17.07.2008).

57. Yukarıdaki hususların tamamını dikkate alarak Mahkeme, halihazırdaki koşullar altında İran'a sınır dışı edilmesi durumunda başvurunun gerçek bir tutuklanma ve Sözleşme m.3'e aykırı bir muameleye tabi tutulma riskiyle karşı karşıya kalacağına inanmak için esaslı gerekçelerin bulunduğu sonucuna ulaşmaktadır. Bu nedenlerle Mahkeme başvurucuya yönelik olarak tesis edilen sınır dışı emrinin uygulanmasının bir Sözleşme m.3 ihlaline neden olacağını tespit eder.

II. SÖZLEŞEM M.41 UYGULANMASI

58. Sözleşme m.41 hükmü şöyledir:

“Eğer Mahkeme bu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeciler Taraf'ın iç hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırılabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder.”

A. Zarar

59. Başvurucu maddi ve manevi zararlarına yönelik herhangi bir talepte bulunmamış, aynı şekilde Hükümet'te bu başlık altında herhangi bir beyanda bulunmamıştır.

B. Ücretler ve Masraflar

60. Başvurucu KDV içinde olmak üzere, Mahkeme önündeki hukuki ücretler ve masrafları için, Avrupa Konseyi tarafından adli yardım olarak sağlanan 7,916 İsveç Kronu (EUR850) mahsup edildikten sonra 32,112 İsveç Kronu (yaklaşık EUR3,177) talep etmiştir. Başvurucunun talepleri, avukatının ücreti (23,750 İsveç Kronu), çevirmen ücreti (1,544 İsveç Kronu)

ve Mahkeme tarafından talep edilen sağlık raporu ücretinden (6,818 İsveç Kronu) oluşmaktadır.

61. Hükümet talep edilen tutarı kabul edilebilir olarak değerlendirmiş, buna karşın başvurunun Avrupa Konseyi'nden ileride başka bir adli yardım alacak olması durumunda bu tutarın da Sözleşme m.41 altında hükmedilecek toplam ücret tutarından mahsup edilmesi gerektiğini belirtmiştir.

62. Mahkeme talep edilen tutarın makul olduğu kanaatinde. Hal böyle olmakla birlikte Mahkeme, sağlık raporu giderini karşılamak amacıyla Avrupa Konseyi tarafından başvurucuya EUR 622 daha ilave adli yardım sağlandığını belirtmektedir. Bu nedenle Mahkeme, KDV içinde olarak, başvuru lehine EUR 3,177'dan Avrupa Konseyi'nden halihazırda adli yardım olarak alınan EUR 1,472 mahsup edildikten sonra, Hükümet tarafından ödenmek üzere kalan EUR1,705'ya hükmeder.

C. Gecikme Faizi

63. Mahkeme, gecikme faizinin dayanak Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredi oranına eklenecek %3'lük bir oranın uygun olacağı kanaatinde.

MAHKEME BU NEDENLERLE

1. 6'ya karşı 1 oyla başvurunun İran'a sınır dışı edilmesinin Sözleşme m.3'ü ihlal *edeceğine*;

2. 6'ya karşı 1 oy ile

(a) İşbu kararın Sözleşme m.44/2 uyarınca kesinleşme tarihinden itibaren 3 ay içerisinde sorumlu devletin başvurucuya tahakkuk ettirilebilecek vergilerle birlikte 1,705Euro'yu (binyediyüzbeşEuro), ücretler ve masraflara karşılık olarak ödenmesine, tutarın ödeme gününde geçerli olan İsveç Kronu'na çevrilmesine,

(b) Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin muaccel hale gelmesinden ödeme gününe kadar Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredi oranına eklenecek %3'lük bir oran üzerinden hesaplanacak basit faiz oranının uygulanabilir olmasına;

Karar, İçtüzük m.77/2-3 uyarınca İngilizce ve yazılı olarak 9 Mart 2010 tarihinde açıklanmıştır.

Stanley Naismith
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Josep Casadevall
Başkan

Sözleşme m.45/2 ve Mahkeme İçtüzüğü m.74/2'e uygun olarak Hakim Fura'nın karşı görüşü işbu karara eklenmiştir.

J.C.M.
S.H.N.

HAKİM FURA’NIN KARŞI GÖRÜŞÜ

1. Başvurucunun İran’a sınır dışı edilmesinin Sözleşme m.3’ü ihlal edeceğine ilişkin çoğunluğun görüşünü paylaşmıyorum. Gerekçelerim şöyledir.

2. Hükümet gibi ben de başvurucunun İran’a sınır dışı edilmesi halinde gözaltına alınması ve işkenceye tabi tutulması açısından gerçek bir riskle karşı karşıya kalacağını ispatlayamadığını tespit ediyorum.

3. Bir Sözleşme ihlali iddiasında bulunan herhangi bir kişinin başlangıç noktası, bu iddiasını ispatlamasıdır. Her ne kadar başvurucuya yüklenen bu yükümlülüğün icrası güç olsa da, görülmekte olan işbu dava gibi davalarda dahi, her şeye rağmen yerine getirilmesi bir zorunluluktur. İlkesel olarak başvurucu, şikayet edilen tedbirin uygulanacak olması durumunda, m.3’e aykırı bir muameleye tabi tutulma hususunda gerçek bir riskle karşı karşıya kalacağına inanmak için esaslı gerekçelerin bulunduğunu ispatlamaya muktedir delil ibraz etmek zorundadır (bkz *N. / Finlandiya*, B.No: 3885/02, 26.07.2005, para.167, ve *NA. / Birleşik Krallık*, B.No: 25904/07, 17.07.2008, para.111). Ancak böylesi bir delilin ibraz edilmesi durumunda, herhangi bir şüphenin ortadan kaldırılması yükümlülüğü Hükümet’e düşmekte, bunun yerine getirilmemesi durumunda ise bir ihlal ortaya çıkmaktadır.

4. Başvurucunun ilk bakışta davasını ortaya koymuş olduğu ve Kasım 2008 tarihli ek tıbbi raporla birlikte dahi gerekli delilin sunulmuş olduğu hususunda ikna olmuş değilim.

5. Önlerindeki davanın incelenmesi sırasında resmi makamlar, taraflarca ibraz edilen olayları değerlendirmek zorundadırlar. Bu faaliyet esnasında resmi makamlar davaya ilişkin olaylar açısından bir ihtilafın bulunması halinde güçlükle karşılaşılabirler. İbraz edilen delillerin değerlendirilmesi zorunludur ve delillerin inandırıcılığı esaslı bir öneme haizdir. Tarafları görme ve dinleme imkanına sahip olmaları nedeniyle ulusal mahkemeler, bir uluslararası mahkemeye nazaran normal koşullarda daha iyi bir konumdadırlar.

6. Görülmekte olan işbu davada başvurucu davasının çeşitli derece yargılamalarında görülmesini sağlamıştır. Bu inceleme hem idari ve hem yargısal mahiyettedir. Başvurucu 38 yaşındayken 2004 yılında İsveç’e geldiğinde sığınma başvurusunda bulunmuştur. Başvurucu ilk başından Mahkeme önündeki yargılama da dahil olmak üzere tüm sonraki aşamalarda aynı avukatın hukuki yardımından yararlanmış. Başvurucu resmi makamları, İran’da ceza infaz kurumunda tutulduğu ve işkence gördüğü ve fakat 2003 yılında bir şekilde kaçmayı başardığı hususunda resmi makamları bilgilendirmiştir. Başvurucu Göç Kurulu önündeki inceleme sırasında bir sağlık raporu ibraz etmiştir.

7. Bir pratisyen hekim tarafından düzenlenen tıbbi rapor, başvurucunun yara-beresine kötü muamele veya işkencenin neden olmuş olabileceğine

işaret etmiştir. Şüpheli duymuş olmaları ve bu şartlarda şüpheli duymalarının gerekli olması nedeniyle, resmi makamların çoğunluğun görüşü uyarınca ve başvuruçunun yara izlerinin olası kaynağı hakkında resen bir uzman raporu alınması hususunda talimatlandırılmış olmaları gerekmektedir (bkz. para.53). Çoğunluktan daha az emin, ulusal resmi makamlara hangi usulü tedbirin alınması gerektiğine dair herhangi bir hususi talimatın verilmesi hususunda isteksiz ve hatta konuyla ilgili hadiselerin uzun yıllar önce meydana gelmiş olması nedeniyle tarafları görme imkanına sahip olmadığı bir davada ortaya konulan belirli delillerden hangi sonuçların çıkarılması gerektiği hususunda tavsiye verme hususunda daha da az istekliyim.

8. Sonraki bir aşamada başvuruçucu gösterilerin düzenlenmesine dahil olduğunu belirtse de bu gösterilerin nerelerde gerçekleştiği veya içerikleri hakkında herhangi bir ayrıntı eklememiştir. Ayrıca, her ne kadar özel olarak kendisine sorulmuş olsa da, başvuruçunun İran rejimine yönelik eleştirisinin mahiyeti bugüne kadar belirsiz kalmıştır.

9. Ulusal makamların incelemesini tamamlamaları sonrasında tanzim edilen Kasım 2008 tarihli tıbbi rapor, tespit edilen bulguların başvuruçunun 2001 yılında işkenceye maruz kaldığına kuvvetli bir şekilde işaret ettiği sonucuna ulaşmıştır.

10. Çoğunluğun görüşüne göre, bu tıbbi rapor başvuruçunun öyküsündeki tutarsızlıklara nazaran daha ağır basmaktadır (bkz. kararın 52 ve 53.paragrafları). Ben saygıyla bu görüşle mutabık değilim. Bana göre ibraz edilen tüm delillerin birlikte ele alınması ve bir bütün olarak değerlendirilmesi bir zorunluluktur ve İsveç makamlarının bu görevlerini icra etmemiş olduğuna dair bir tespitte bulunamıyorum. Resmi makamların adli tıp raporunu inceleme imkanına sahip olmadıkları ve İran'daki güçlük arz eden genel koşullar hususu dikkate alındığında dahi, çoğunluğun bu bağlamdaki aynı sonucuna ulaşamamaktayım.

11. Başvuruçunun bizzat kendisi, sınırda hususi olarak kontrol edilme riski altında olduğunu iddia etmemiştir. Bu durum çoğunluğun, İran'daki genel koşullar ve uygulamalara ve özellikle de İran'a dönen ve geçerli seyahat belgesi bulunmayan İranlıların neyle karşılaşabileceklerine dair uluslararası raporlardan çıkarımda buldukları bir sonuçtur.

12. Başvuruçucu, gösterilerin düzenlenmesinde aktif olması nedeniyle tutuklandığı ve işkenceye maruz kaldığını, uzun bir zaman yurt dışında bulunduğunu, kendisine gönderilen çağrı kağıtları ışığında bugün İran'a geri gönderilmesi durumunda, 7 yıl sonra, İranlı resmi makamların dikkatini çekeceğini ve sonuç olarak Sözleşme m.3'e aykırı bir muameleye tabi tutulma hususunda gerçek bir riskle karşı karşıya kalacağını iddia etmiştir.

13. Tüm ihtimaller dahilinde başvurunun İran'da işkence görmüş olması, kendi içinde İran'a geri gönderilmesi durumunda işkenceye maruz kalma hususunda gerçek bir riskle karşı karşıya olduğunu ispatlamak için yeterli değildir. Bu noktada görüşlerim çoğunluktan ayrılmaktadır (bkz. para.55). Sınır dışı edilmesi durumunda başvurunun tekrar m.3'e aykırı bir muameleye tabi tutulacağı riskine dair şüpheyi ortadan kaldırma görevinin taraf devlette olduğuna dair çoğunluk kanaati Mahkeme'nin yerleşik içtihatlarını takip etmemektedir (diğer emsal kararlar arasında, bkz. *Saadi*). Ayrıca uygulamada bir devletin bu amacın gereğini ne şekilde yerine getirebileceğini görmek açısından güçlüklerle sahibim.

14. Tüm bu gerekçelerle İsveç resmi makamları tarafından yapılmış değerlendirmeden farklı bir değerlendirme yapamamaktayım ve başvurunun beyanlarını ispatlamış olduğunu görememekteyim.